

حج
یا

کنگرہ عظیم اسلام

حیدر علی قلداران

چاپخانہ قم

بہا ۴۰ ریال

BP, 188.8

۴۱۴۱

حج
یا

کنگرہ عظیم اسلام

حیدر علی قلمداران

چاپخانه رقم

بہا ۱۰۰ ریال

بنام خدا

وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا

وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِيْنَ

(قران کریم - سورة آل عمران آیه ۹۷)

۱۹۸۹۵۷

و مردم را حج آن خانه (کعبه) واجب است بر هر کس که توانایی
برای رسیدن بدانجا یافت . و کسیکه کفران نمود پس خداوند بی نیاز است
از عالیشان

حج

سرآغاز

حج که یکی از ارکان بزرگ دین و خود يك كنكره عظيم اسلامي
است ، بعلمت چهل و غفلت اكثر مسلمانان بحكمتهای فراوان آن ،
و اطلاع پاره‌ای از دشمنان بتأثیر و فواید مهم این فریضة الهیه ، از همان
روزهای اول مورد گفتگو و اشکال و اعتراض دوستان نادان و دشمنان
زیرك گردیده ، بطوریکه تاریخ نشان میدهد همواره بزرگان دین
مورد سؤال و مؤاخذه این گونه احکام گردیده و بمعترضین بر حسب
اقتضای زمان و مکان پاسخهای مدلل و مبین داده‌اند .

چنانکه در کتاب شریف [بحار الانوار جلد بیست و یکم] از امالی شیخ و همچنین در [توحید و علل الشرایع] صدوق علیه الرّحمه و [احتجاج طبرسی] روایت شده که ابن ابی العوجاء که یکی از زنادقه عصر امام ششم حضرت جعفر بن محمد الصادق علیه السلام بوده بخدمت آنحضرت آمد ، و در میان جماعتی که همانند او بودند نشست . آنگاه بحضرت عرض نمود یا ابا عبدالله مجالس باید بامانت باشند (کنایه از اینکه چیزی نباید موجب غوغا شود) و بناچار هر کس را سؤالی باشد میباید سؤال کند . آیا اجازه میدهی سخن گفته شود ؟ حضرت فرمود : هر چه میخواهی بگو . ابن ابی العوجاء گفت : تا کی بدور این سنگهامیچرخید و باین سنگ سیاه (حجر الاسود) پناه میبرید ، و این خانه بلند پایه را که از گل و خاک بالا رفته عبادت می کنید ، و در پیرامون آن مانند شتریکه رمیده باشد میدوید ؟ کسیکه در این امر بیندیشد و آن را اندازه کند میداند که این کاری است که شخص غیر حکیم و بی تدبیری آن را اساس نهاده ، چون تودر رأس این امر و روشن ترین مرجع آنی و پدرت (یعنی رسول خدا) آن را تأسیس نموده و نظامش را برپای داشته ، جواب این اشکال مرا بگو . حضرت جواب او را بنحو کافی و مقتضی داد که این مختصر را مجال آن نیست ، و طالبان میتوانند بکتاب فوق الذکر مراجعه نمایند .

و همچنین مشهور است که در زمان استیلای مغول بکشورهای اسلامی ، و آشنا شدن پادشاهان مغول بمبانی دین مبین ، یکی از اشکالات مهم پاره ای از آنها و مخصوصا هلاکو خان مغول بموضوع حج بوده . و گویند که با آنکه استاد البشر مرحوم خواجه نصیر الدین

طوسی فلسفه و حکمت آن احکام را برای او بیان کرد ، مع هذا لا کو
از قبول آن استنکاف نمود و گفت : حکمت تمام احکام اسلام را قبول
کردم ولی در مورد این حکم قانع نشدم .

تا اینکه اخیراً که سیل الحاد و بیعلاقه گی بمقررات دین ، از
اروپا بسایر بلاد عالم سرازیر شد ، و البته علت آن مظلّم دربار پاپ ،
و تجاوز کشیشان مذهب مسیح ، و دخالت نا روای آنها در اموری که
اصلاً بآنها مربوط نبود ، و دشمنی و عداوت با اکتشافات علمی و ترقیات
مدنی ، بود خواه ناخواه پاره ای از افراد سبک مغز شرق در کشورهای
اسلامی ، بتقلید کور کورانه تصور کردند علت عقب ماندگی شرق نیز
مربوط با احکام دین و مقررات آئین مبین حضرت خاتم النبیین ﷺ
است و از طرفی هم دولتهای استعمارگر اروپا ، که بزرگترین مانع
پیشرفت خود را در کشورهای اسلامی ، نفوذ معنوی دین میدانند با انواع
وسایل در تضعیف نیروی دین مردم آن کشورها میکوشند ، و بهمین
جهت است که می بینیم بعضی از جراید رسوا ، که بتصدی اشخاص
بیعلاقه بدین اداره میشود ، با قلمهای زهر آگین نویسندگانی که با
عناد خاص و بغض فوق العاده ای با احکام و قوانین دین مینگرند ، پاره ای
از مبادی و اصول مقررات اسلامی را بیاد انتقاد و استهزاء میکیرند ، و
تاریک و روشن بابنان و بیان بدان میتازند . تا جائیکه این مرض ساری
بپاره ای از کارمندان و رؤسای ادارات رسمی سرایت کرده ، و در مجالس
و محافل رسمی و غیر رسمی ، بکنایه و اشاره و گاهی بصراحت بآن احکام
و مقررات نیشخند تمسخر میزنند ، و بعنوان خیرخواهی ملک و ملت
مردم را دعوت بعدم اجرای آن احکام مینمایند . چنانکه در نطق اخیر معاون

شهرداری تهران که در شماره $\frac{۵۵۸۰}{۴۰/۱۱/۱۳}$ روزنامه کیهان انتشار یافت، می بینم که بنام دلسوزی و استعانت برای نگاهداری اطفال حرامزاده ای که بقول او بطور متوسط روزانه هفت نفر از این اطفال را در کنار خیابان تهران میگذارند، وی کسانی که خود را مستطیع میدانند دعوت میکند که پول حج واجب خود را برای نگاهداری این اطفال تحویل شهرداری و معاون محترم او نمایند!

معاون شهرداری در گفتار خود اظهار تعجب مینماید، که در کشوری که اینقدر اطفال حرامزاده هست چگونه کسی خود را مستطیع میدانند؟! هر چند نگارنده جواب ایشان را تا جائی که مقتضی بود نوشته و پاره ای از جزایر دادم و در روزنامه شماره $\frac{۱۰۴}{۴۰/۱۲/۱۳}$ سرچشمه و شماره $\frac{۴۰۹}{۴۰/۴/۱۳}$ روزنامه وظیفه منتشر شد.

ولی برای رفع توهم کلی، و بیان پاره ای از فواید این حکم محکم الهی، که خود یکی از افتخارات اسلام بلکه از معجزات شارع مقدس آن است، مبادرت بنگارش این مختصر مینماید. امید است که در نزد اهل نظر مطبوع، و در پیشگاه خالق اکبر مقبول افتد.

«ومن الله التوفيق وعليه التكلان»

* * *

قبلا باید این نکته مهم و دقیق را خاطر نشان خوانندگان محترم کرد که علت اغلب اشکالات و اعتراضات این گویندگان و نویسندگان، عدم آشنائی آنان بمبانی دین و بی اطلاعی از احکام رزین شریعت سید المرسلین است. مثلاً در همین موضوع حج تنها در یکی از کتب احکام شیعه [کتاب وسائل الشیعه] شیخ حر عاملی رحمه الله علیه بیش از پنجاه بار

حدیث ، درذیل یک هزار و هشت باب آمده . بطور مسلم و یقین اینگونه اشکالترشان حتی از پنج حدیث از پنج هزار حدیث آن خبر ندارند . و از طرفی هم وضع موجود مسلمین و سیطره اوهام و خرافات ، و متروک ماندن پاره ای از احکام حیات بخش و سعادت فزای دین مبین ، زمینه ای فراهم آورده است که این گونه افراد برای یاوه های خود بازار مناسبی بدست آورند . بطور کلی اشکال و ایراد و اعتراض مخالفین باین چند چیز خلاصه میشود :

۱ - مدتی از اوقات شخصی که خود را مستطیع برای زیارت بیت الله الحرام میداند ، صرف تهیه مقدمات حج و انجام مناسک آن میشود ، که قبلادرایران تا یکسال و اخیراً بجهت پیدایش هواپیما و ماشین در حدود دوماه طول میکشد .

۲ - مبلغ مهمی از درآمد کشور و دارائی مردم صرف امور حج میشود که پاره ای از چراید مغرض تا حدود چهارصدویا پانصد ملیون تومان تخمین میزنند .

۳ - تعداد بسیاری از گاو و گوسفند و شتر در روز عید قربان در منی کشته و تلف میشود . بدون اینکه استفاده ای از آن عاید مردم گردد . بلکه بوی عفونت اجساد این قربانی ها موجب اذیت و صدمه حجاج شده و بسا که مولد امراض و بیماریها گردد .

۴ - مسافرت اشخاص نامہیا و بی استعداد بطور ناگهانی بیلادی که آب و هوای آن مساعد اغلب مزاجها نبوده ، و بعلاوه وسایل راحتی و آسایش رافاقد است ، موجب زحمت و صدمه و بیماری گردیده و ای بسا که منجر بموت و فوت شخص حاجی شود که دور از وطن و خانمان

و افر با و فرزندان است . که هم اودر غربت بیابان مرك و هم خانواده اش يك عمری در انتظار و داغدارند .

۵ - اجتماع نا کھانی افراد مللی بیگانه و نا آشنا در يك یا چند روز در موقف عرفات و مشعر در بیابانی گرم و فاقد و سایل .

۶ - تعظیم و کوچکی انسان که اشرف مخلوقات الهی و اعظم مبدعات قدرت خداوندي است در مقابل يك مشت سنك سیاه که بصورت خانه درآمده ! حالا اگر این احترام و تعظیم نسبت بشخصیت پیغمبر یا امامی بود جاداشت ، اما بيك خانه سنكي چرا ؟!

۷ - حرام گشتن حلالها و محدود شدن آزادی انسان تاحدی که هوام و وحشرات اورا لانه خود قرار داده و موجب اذیت اوشوند و او حق نداشته باشد از تمتعات حیات بهره ور شده سهل است حتی از خود دفاع نماید .

این خلاصه گفتار و اعتراض تمام ملاحظه و مغرضین بادین مبین است ، که از ابتدای نزول حکم هیچ تا امروز باقی بوده و میباشد . اینک ما بیاری پروردگار بر رفع ورد این شبهه ها ، تا جائی که این وجیزه را مجال است میپردازیم .

پیش از اینکه وارد مطلب شده و بدفع شبهات بپردازیم ، تقدیم يك مقدمه برای تقریب ذهن خواننده ، و آماده کردن زمینه برای پاسخ لازم است . و آن اینست که این نکته در نهایت وضوح و بدهات ، روشن و مسلم است که انسان يك موجود اجتماعی است و فطرتاً از تفرد و تنهایی وحشت دارد ، و اگر افرادی را می بینیم که بوحدت و عزلت اظهار

علاقه مینمایند ، اولاً: درسایه اجتماع از بسیاری از لوازم حیات برخوردار شده‌اند و در پیر تو وجود جامعه مسکن و مأمنی برای عزلت و خلوت یافته‌اند. ثانیاً: از وحشت دچار شدن بپاره‌ای از مفاسد اجتماع که قادر بتغییر آن نیستند ، یا بجهت فرار از قبول مسئولیت‌هایی که قدرت حیا از آنرا ندارند ، به تنهایی تن در داده‌اند. و گرنه آدمی همانطوریکه حکما و منطق‌یون گفته‌اند مدنی^۱ بالطبع است، و همینکه خوف و وحشت اواز تجاوز ممنوع از بین برود ، بدون درنگ بانس و اجتماع میپردازد. و اتفاقاً سعادت وی نیز در همین اجتماع است. بطوریکه بهر اندازه که اجتماع سنگین تر و عظیم‌تر باشد، بهمان اندازه رفاه و آسایش و سعادت افراد در آن اجتماع بیشتر است. زیرا یک نفر در اجتماع بزرگ با قبول اندک مسئولیتی از امور اجتماع از ملیونها مواهب حیات که بوسیله آن اجتماع تهیه شده ، برخوردار میشود و بر حسب لیاقت و استعداد خود هر گونه نیروئی که در کمون ذات وی مخفی است، از قوه بفعل درآمده و بهترین مقام ممکن را میتواند احراز کند. پس سعادت افراد در اجتماع و سعادت اجتماع در انس و علاقه افراد آن بنظم و مقررات اجتماع است. از همین جهت است که ادیان حقه الهیه از بدو ظهور انسان در این کره خاکی ، برای نیل بدین منظور همواره پیروان خود را با احترام جامعه و تعظیم اجتماع و احترام حقوق آن دعوت کرده‌اند. مخصوصاً دین مبین اسلام که خلاصه ادیان حقه ، و جان و حقیقت مذاهب الهیه است مسلمانان را با اجتماع و حفظ حقوق جامعه دعوت ، و همواره در قوانین مقدس و آسمانی خود، این هدف عالی را تعقیب و منظور داشته ، و امکاناتی برای تحقق این معنی و حقیقت بوجود آورده است.

اولاً: رهبانیت و عزلت را حرام، و افرادی که تنهاخور و تنها خواب و تنها رو باشند، لعنت نموده و سپس برای تحقق اجتماع، حقوق و حدود فراوانی مقرر فرموده. و برای وصول بدین غایت حضور مسلمانان را بجماعت یومیه برای انجام عبادت، مستحب و کدودر هفته ای یک روز جهت نماز جمعه برای مردم هر شهرستان در یک نقطه، واجب و فرض عینی کرده. و همچنین در دو عیدی که برای مسلمانان مقرر داشته (عید فطر و عید قربان)، تمام مردم یک شهرستان را برای انجام نماز عید، و استماع خطبه امام (که هر که باشد، یا شخص حاکم سیاسی اسلام و یا نماینده و فرماندار است) بطور وجوب دعوت نموده تا در بیابانی وسیع، و عاری از تجمل و تعین، حضور یابند و مطالب و دستورات لازم و مهم را از زبان شخص حاکم یا نماینده او مستقیماً بشنوند. و بنام خدا و بعنوان عبادت آن دستورات را، که البته تماماً مربوط بحسن نظم اجتماع و احترام قوانین و مقررات مربوط بآنست، بصورت یک فریضه مذهبی و بعبارت بهتر بعنوان اطاعت فرمان الهی دریافت دارند، و باجرای آن از صمیم قلب و عمق جان بپردازند. پرواضح است هرگاه اجتماعی باین کیفیت و باین صورت، رشته های ارتباط خود را محکم و مستحکم کند، دائماً و بتدریج و تعالی رفته، هرگز زوال و فنا و انحطاط و خرابی بدان راه نمی یابد، بلکه همواره در مدارج کمال، در عروج و ارتقاء خواهد بود.

گفتیم که هدف اسلام بوجود آوردن جامعه سعادت مندی است که در عالیترین درجات رفاه، مراحل کمال را بپیماید. و با تأکید در انجام نمازهای یومیه بجماعت، که در هر شهر و ده بوسیله امامت عالمترین و عادلترین افراد که احیاناً از عمال عالیقدر حکومت اسلامی است،

مخصوصاً نماز جمعه و فريضة عيددين؛ زنجير اتحاد و اخوت در بين مردم
شهرستانها و دهستانها ببهترين صورت بوجود آمده و رشته‌های ارتباط
و بهم‌بستگی بنيكوترين وجه مربوط و برقرار ميشود. آنگاه با واجب
نمودن فريضة حج بر متمكنين و صاحبان استطاعت، از هر شهر و بلدی
از بلاد اسلام و افراد مسلمان، بنیان کاخ اتحاد و ارتباط را ببهترين
صورت و آسانترين وجه پي‌گزاری مينمايد.

توضيح اين مدعی آنکه در شريعت مطهره اسلامی بر هر فرد
متمکن و مستطيعی که از نعمت سلامت و مال برخوردار باشد، واجب
است که در عمر خود حداقل يك مرتبه بزيارت بيت اله الحرام،
در ایام حج مشرف شود، و مناسك و آداب حج را بجا آورد. پرواضح
است که در مدینه فاضله اسلامی که فقط قانون و عدالت حاکم است،
افرادى صاحب مکنت و مال از طريق حلال ميشوند که از موهبت
عقل و هوش بر افراد ديگر مزيت داشته باشند، و چون چنين افردی
که بالفطره صاحب ادراکات و احساسات بيشتري هستند، بهتر
ميتوانند با حقايق امور مواجه و آن را درک کنند و در افراد ديگر
مؤثر گردند، لذا صاحب شريعت آنانرا مکلف داشته که بموجب
استطاعت خود، در کنکره عظيم ساليانه اسلامی که بعنوان حج در
شريفترين امکنه تشکيل ميشود شرکت جویند. و چون در اين
کنفرانس بزرگ ديني، بايد حاکم و سرپرست دولت واحد اسلامی
حاضر شود، حضور افراد برجسته و باهوش هر شهر و دهی طبعا اين
مجال را ميدهد، که مطالب اجتماعی و مسائل اقتصادي و حتی سياسی
را با زمامدار بزرگ اسلام در میان گزارند، و هر کدام احتیاجات محيط

و منطقه خود را بدیگران عرضه داشته و در رفع و تأمین نیازمندی ها از برادران مسلمان خود استمداد جویند ، و نظر حاکم اسلام را بموضوعات لازمه جلب نمایند . و چنان که انشاء الله بعداً بیان خواهیم داشت حاکم اسلام ضمن خطبه ها و نطق های مهم و لازمی که در موقف عرفات و منی ایراد خواهد نمود ، عموم مسلمان را بنکات مهم سیاسی و اجتماعی و اقتصادی روز روشن خواهد کرد ، و آنانرا بنحو مقتضی در جریان اتخاذ سیاست های لازم خواهد گذاشت ، و بالاخره تکالیف و دستورات لازمه یکساله را برای پیشرفت و اعتلای عامه مسلمین تعیین خواهد کرد . و چون حاکم منتخب مسلمین که بدستور مقررات اسلام تعیین و انتخاب شده ، و دائر مدار امور مسلمانان است ، بموجب فرمان واجب الاذعان خداوندی اطاعتش در اجرای احکام الهی و اوامر یکه موجب عظمت و سر بلندی مسلمین است ، همچون فرمان خدا و رسول واجب ، و مخالفتش مانند مخالفت با خدا و رسول و حرام است ، و این مطلب را مابطور وافق و شافی در کتاب (ارمغان آسمان) اثبات و مدلل نموده ایم ، لذا عموم حجاج که در سر زمین مقدس وحسی و مهبوط الهام یعنی کعبه بیت الحرام حضور دارند ، آن دستورات را از روی شوق دل و از روی جان از زبان زمامدار امور مسلمین و حاکم اسلام شنیده و باقلبی مملو از عشق و شور عظمت اسلام و مسلمین ، بکشور خود برگشته پیغام و دستورات و اوامر پیشوای سیاسی و دینی مسلمین را بصورت بهترین ارمغان ببرادران دیگر خود که توفیق درک این سعادت را نیافته اند تقدیم و اظهار میدارند .

پس در حقیقت هر حاجی با این کیفیت نماینده ای است از طرف شهر و ده و

قوم و قبيله خود، که در این کنفرا نس بزرگ دینی و کنگره عظیم اسلامی شرکت جسته ، پس از آنکه روح بزرگ و فکر بلند خود را از حظوظ و لذائد روحانی ، بوسیله طواف وسیعی و قربانی و سایر مناسک حج اشباع و بهره ور نمود ، از جریان اوضاع و دقایق نکات رویدادهای جهان نیز مطلع گشته ، و بوسیله بیانات و خطابات حاکم سیاسی اسلام ، که در زبان شرع بآن امام میگویند ، نیز تکالیف و وظایف خود را در مقابل حوادث روزگار میفهمد ، و برای هم آهنگ نمودن سایر افراد که در آفاق و بلاد منتشر و دسترسی بدریافت مستقیم آن نداشته اند ، پیغام آور صمیمی و مهربانی خواهد بود ، و در مراجعت بوطن و بلد خود این وظیفه مهم را بهترین و شیرین ترین صورت انجام خواهد داد .

در این امر مهم و پیش آمد لازم که بهترین طریق ارتباط و اتصال جوامع بیکدیگر و عالی ترین وسیله اتحاد و اتفاق است ، دین مقدس اسلام آن را باسان ترین کیفیت و نیکوترین صورت انجام میدهد ، که هیچ عقل متفکری نمیتواند مانند آن را بیندیشد ، یا بدرک فواید یکی از هزار آن نائل آید .

اینک ما فوائد اجتماعی این فریضه عظمای الهی را ، بطوریکه آیات و اخبار نیز آن را تأیید بلکه تصریح مینمایند ، در زیر از نظر خوانندگان میگذرانیم ، زیرا چنانکه گفتیم حج يك امر اجتماعی است و برای تحکیم روابط اجتماع و اتحاد مقرر شده . آنگاه بفواید انفرادی آن که قهرآدر ضمن انجام این عمل اجتماعی حاصل میشود ، میپردازیم . و بسا باشد که فائده انفرادی پاره ای از اعمال و دستورات حج ضمن تشریح فواید اجتماعی آن معلوم گردد ، و احتیاج بشرح و

بیان علیحده نداشته باشد .

ضمناً این نکته نا گفته نماند که منظور شرع انور از انجام عمل حج آن حجی است که طبق دستور شرع که پاره ای از آن در این رساله خواهد آمد ، بوده باشد . و گرنه بسیاری از این اشخاص که برای شهرت و ریا و حیازت لقب (حاجی آقا) با ارتکاب چندین منکرات مبادرت به حج مینمایند ، نه ننهایتاً مین منظور شرعاً نکرده و نمیکنند ، بلکه بسا باشد موجب لعن خدا و نفرین اولیای او باشند .

﴿فرایده اجتماعی حج﴾

۱ - علامه مجلسی اعلی الله مقامه ، در جلد [۲۱ بحار الانوار] از ققه رضوی در آداب مسافرت حج نقل نموده است که آنحضرت فرمود :

إذا اردت الخروج الى الحج وودعت اهلك و اوصیت وقضیت ما عليك من الدين و احسنت الوصية لائك لا تدری كيف یكون عسی ان لا ترجع من سفرک .

میفرماید : [هنگامیکه اراده بیرون آمدن بقصد حج نمودی ، اهل و اولاد خود را وداع کرده ، و وصیت نموده ، و آنچه از دین و بدهکاری بر گردن تو است قضا کرده و انجام میدهی ، و به نیکی وصیت مینمائی ، زیرا توجه میدانی ، بسا باشد که دیگر از این سفر برنگردی] .

و چنانکه می بینیم و بحمد الله هم اکنون معمول است اکثر کسانی که قصد تشرف بزیارت بیت الله الحرام دارند قبلاً بجمیع حسابهای

بدهکاری و بستانکاری خود رسیده گی کرده ، و حقوق و ذمه ای که از دیگران بر عهده دارند میپردازند ؛ چنانکه بسا باشد که مطالبات ده ساله و صد ساله که صاحبان حق بکلی از آن صرف نظر کرده و ضایع بشمار گرفته اند ، همینکه مدیون آنها قصد حج کرد تمام آن حقوق و مطالبات را پرداخته و از تعویق و تأخیر و تسویف خود عذر خواهی مینماید ، وای بسا که برای همین گونه مطالبات دشمنی ها و عداوتها پیدا شده و در محاکم داد گستری پروندها تشکیل و برای بدبختی طرفین زمینه ها چیده شده ، ولی با قصد حج بدهکاری یا صاحب حق ، یکباره تحول و تغییر عظیمی در روحیه طرف پیدا میشود ، و بدادن حق بحقدار تمام آن دشمنی ها و عداوتها مبدل بخیر خواهی و دوستی میگردد ، و کین کهن فراموش میشود بلکه بسا باشد بجای آن محبت فوق العاده و شدید جانشین گردد .

کسی که بر طبق این دستور مقدس عازم حج میشود منشأ چند خیر بزرگ میگردد :

۱- حقوق بصاحب حق میرسد و آن موجب خوشنودی خدا و خلق است.

۲- نزاع و مجادله خاتمه پیدا میکند .

۳- دشمنی و عداوت بدل بدوستی و محبت میشود .

۴- توزیع ثروت که یکی از هدفهای شارع مقدس اسلام و موجب

آبادانی جهان و آسایش مردمان است ، صورت میگیرد .

۵- در وصیتی که شخص حاجی میکند معمولاً مقداری از ثروت

خود را برای امور عام المنفعه ، چون تبلیغ احکام دین ، ساختمان مدرسه

و مسجد و دارالایتام و بیمارستان و امثال آن ، اختصاص میدهد . و بر

واضح است که اینگونه امور برای رفاه اجتماع و آسایش آن چقدر مفید است. و اگر احصائیه و آماری در کار بود آنوقت معلوم میشد که چه اندازه از این قبیل امور بوسیله وصیت‌های حجاج انجام گرفته است. فائده انفرادی این اعمال برای شخص حاجی، از آرامش وجدان و جلب محبت و علاقه دیگران نسبت بخود و رضای پروردگار سبحانه، بسی واضح است.

۲ = در کتاب شریف [مصابح الشریعه] و همچنین در جلد [۲۱ بحار] از حضرت صادق علیه السلام روایت است که، در آداب مسافرت حج میفرماید:

[اذا اردت الحج فجرد قلبك لله من قبل عزيمتك من كل شاغل

وحجاب وفوض امورك كلها الى خالقك وتوكل عليه في جميع ما يظهر

من حركاتك وسكناتك وسلم لقضائه وحكمه وقدره ودع الدنيا والراحه

والخلق واخرج من حقوق تلزمك من جهة المخلوقين ولا تعتمد على

زادك وراحلتك واصحابك وقومك وشبابك].

میفرماید: همینکه اراده حج نمودی، قبل از عزیمت قلب خود را برای خدا از هر گونه گرفتاری و حجابی خالی و عریان کن، و تمام امور خود را بخالق و آفریننده خود وا گذاشته و در جمیع آنچه که از حرکات و سکنات، از تو بظهور میرسد بخدا وا گذار و تسلیم قضا و حکمت و قدر او باش و دنیا و راحتی و اقبال مردم را بیک سو بنبه، و حقوقی که از ناحیه مخلوقات بر تو لازم شده بیرون کن، و تکیه و اعتماد بر توشه و راحله و یاران و خویشان و جوانی خود مکن].

آنگاه پس از سفارش‌های دیگر میفرماید:

[واحسن الصحبة وراع اوقات فرائض الله وسنن نبيه ﷺ وما
يجب عليك من الادب والاحتمال والصبر والشكر والشفقة والسخاء
وايثار الزاد على ذوام الاوقات].

در این جمله میفرماید :

باهم سفران خود به نیکوئی رفاقت کن ، و اوقات فرائض خدا
وسنت های پیغمبر اورا رعایت نما ، و نیز هر چه از ادب و احتمال و شکیبائی
و سپاسگزاری و شفقت و مهر بانی و سخاوت و بذل و بخشش توشه بر تو واجب
است ، دایم الاوقات مراعات کن . . .

اینك خود شما بیندیشید آنكس كه این آداب را در انجام حج
رعایت نماید، چگونه يك فرشته ملكوتی گشته و منبع و منشأ خیر برای
خود و دیگران خواهد شد . و آنكه با چنین اخلاقی مبادرت ببذل
و ايثار مال نموده و از مالی كه پروردگار در اختیار او گزارد خود
و دیگران را بهره ور نماید ، چگونه محبوب خدا و خلق خواهد شد ؟
این نکته نیز مخفی نماند كه با اینكه اسراف در شرع مطهر حرام
و اقتصاد ممدوح است ، بالعكس در سفر حج بهر اندازه كه در خرج
فراخ دستی شود پروردگار و بخل و امساك موجب غضب آفریدگار
جهان خواهد گشت .

پس بر شخص حاجی قبل از هر چیز لازم است كه در بذل و ايثار
بكوشد تا محبوب خدا و خلق شود . ضمناً باید هر حاجی باین نکته
واقف شود كه بر حسب اخبار و آثاری كه از ائمه اطهار علیهم صلوات الله
الملك الجبار رسیده ، اگر حاجی باین دستورات عمل نماید انشاء الله
هر گز روی فقر و ناداری نخواهد دید .

چنانکه در [تفسیر عیاشی] و جلد [۶۱ بحار] از حضرت ابو-
 ابراهیم موسی بن جعفر سلام الله علیه وارد شده که آنحضرت فرمود :
 «لایملى حاج ابدآ»

[شخص حاجی هرگز فقیر و نادار نخواهد شد] .

و همچنین مانند این روایت از حضرت صادق علیه السلام وارد شده است .
 و در کتاب شریف [وسائل الشیعه] و کتاب مستطاب [من لایحضره الفقیه]
 رئیس المحدثین شیخ صدوق قمی در حدیثی از حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله
 روایت شده که آن حضرت فرمود :

«و حجو تستغنوا»

[حج بجا آورید تا مستغنی و بی نیاز شوید] .

پس انجام مناسک حج موجب بی نیازی و مستلزم غنا و استغنا
 است .

۴ - در کتاب شریف [علل الشرایع] و کتاب [عیون اخبار الرضا]
 و جلد [۲۱ بحار الانوار] باسانید معتبر از فضل بن شاذان از حضرت
 رضا سلام الله علیه روایت شده که آنحضرت در حدیث طویلی فرمود :
 [انما امروا بالحج لعل الوفاة الى الله عز وجل و طلب الزیادة
 و الخروج عن كل ما اقتصر العبد ثائباً مما قضی مستأنفاً لما یستقبل مع
 ما فیہ من اخراج الاموال و تعب الابدان و الاشتغال عن الاهل و الولد و حظر
 النفس عن اللذات شاخصاً فی الحر و البرد ثابتاً علی ذلك دائماً مع الخضوع
 و الاستكانة و التذلل مع ما فی ذلك الجمیع الخلق من المنافع لجمیع
 فی شرق الارض و غربها و من فی البر و البحر من یحج و ممن لایحج من
 بین تاجر و جالب و بایع و مشتری و کاسب و مسکین و مکار و فقیر و قضاء

حوائج اهل الاطراف فی المواضع الممكن لهم الاجتماع فيه مع ما فيه من التفقه ونقل اخبار الائمة الى كل صقع و ناحية كما قال عزوجل فلو لانفر من كل افرقه منهم طائفة ليتفقهوا فی الدین ولینذروا قومهم اذا رجعوا اليهم لعلهم يحذرون - ولیشهدوا منافعهم] .

حضرت اقدس رضوی علیه صلوات الله المملک العلی در این حدیث

شریف میفرماید :

[مردم برای این مأمور به حج شدند تا همه چون مهمان و واردی بجانب خدای عزوجل بعنوان زیارت وارد شوند. و بنده از گناهانی که مرتکب شده خارج گردد، در حالیکه از آنچه گذشته توبه کار، و پژوهنده اعمال نیک در آینده است. و در عین حال در این عمل اخراج اموال و تعب ابدان و انصراف از اهل و اولاد و بازداشتن نفس از لذات و خود را مهیا کردن برای گرما و سرما و ثابت بودن بر این حال است بطور همیشگی باخضوع و شکستگی و نرمش و فروتنی، و در عین حال در آن برای جمیع خلق از تمام مردمی که در خاور و باختر زمین میباشند و در دریا و صحرا هستند منافع بیشماری است، چه آنهاست که حج بجای آورند، و چه آنهاست که حاجی نیستند. که در هر صورت منفعتی دارند، یا تاجرند و یا جالب، یا فروشنده، یا خریدار، یا کاسبند یا مسکین و مکاری و فقیر. و در ضمن قضای حوائج اهالی اطراف است (کسانی که در بین راه یاد در شهر - ستانهای بین راه و یا مکانهای دیگرند) در مواضعی که در آن امکان اجتماع در آنجا بر ایشان آسان است (زیر اخیر این عمل بهر حال و صورت بایشان خواهد رسید) و در عین حال تفقه دین و آشناسدن با حکام آئین برای ایشان میسر میشود و نقل اخبار پیشوایان و زمامداران بهر گوشه و ناحیه ای صورت

پذیر است (در صدر مقاله گفتیم که حجاج در بر گشت ببلاد خود حامل پیغامها و دستوراتی از حاکم و زمامدار مسلمانین میباشند، اشاره حضرت در اینجا بهمان معنی است) چنانکه خدای عز و جل میفرماید: چرا از هر فرقه ای طایفه ای برای تفقه در دین نمیروند؛ تا همینکه بر گشتند بسوی ایشان (قوم خود) آنانرا انذار کنند تا شاید از خدا بترسند. و نیز میفرماید: باید برای جلب منافع خود بانجام حج حاضر شوند]

می بینید که در این حدیث شریف حضرت رضا فواید حج را تقسیم بفوائد انفرادی و اجتماعی میفرماید، که ذیلا خلاصه میشود:

فواید انفرادی حج از نظر حضرت رضا علیه السلام

- ۱- وفود و پیروان و ورود و خروج و دربار آفریننده جهان.
- ۲- درخواست زیارت و تقاضای تجلی خاص که بر قلوب پاکدلان مخلص صورت میگیرد.

۳- دست کشیدن بنده از گناهانی که تا حال مرتکب میشده است و میدانیم که اغلب کسانی که بزیارت حج موفق میشوند کمتر پیرامون معاصی میگردند و تو گوئی خود این کلمه حاجی حاجب و مانعی است که شخص حاجی از ارتکاب بسیاری از معاصی خود بخود باز داشته میشود. چنانکه اگر خدای نا کرده شخص حاجی مرتکب معصیتی شود مردم وی را از غیر حاجی بیشتر ملامت مینمایند.

۴- از سر گرفتن عمل نیک برای آینده. این حقیقت نیز مشهود است که غالب کسانی که توفیق حج مییابند اقبالشان بکارهای خوب خیلی بیشتر از زمانی است که به حج موفق نگشته بودند.

۵- خروج اموال: هر چند این از فواید اجتماعی حج است اما از

نقطه نظر فردی نیز حائز اهمیت است زیرا خروج و خرج کردن مال ،
نفس آدمی را تزکیه و اخلاق او را تهذیب ، و صفا و روحانیتی خاص بآن
می بخشد که در نزد اهلش معلوم و مسلم است .

۶- تعب و زحمت و مشقت بدنی ، باید دانست که عبادات در مذهب
مقدس اسلام بر سه قسم است یا متعلق بجان است مانند نماز و روزه و جهاد ،
و یا متعلق بمال است مانند زکوة و خمس و صدقات و کفارات ، و یا متعلق
بپهلوی است مانند حج پس از این قرار حج جامع هر دو فضیلت است بقدر
مقدور .

۷- اشتغال و انصراف از اهل و عیال و فرزندان و داغ فراق آنها را
بر دل نهادن و از آنان دل کندن و روی بخدا آوردن . کسانی که لذت
محبت و معرفت چشیده اند میدانند که در این فائده که امام میفرماید
چه حظوظ و لذاتی است .

۸- ممنوع داشتن نفس از لذت خورد و خواب و آسایش ، و ورزش
دادن نفس به محرومیت ها و ارتمتعات که در صفای روح و صیقلی کردن آن
معجزه عظیم دارد و جز اهل آن نمیتواند فواید این ممنوعیت را درک نماید .

اگر لذت ترك لذت بدانی اگر لذت نفس لذت نخوانی

۹- خود را در دسترس گرما و سرما قرار دادن و بدین حال ثابت
بودن که در ترویض نفس و تقویت و پیدایش روح جانبازی و سلحشوری و
چیره گشتن بر طبیعت اثری بس عظیم دارد و آدمی را در مبارزه با آفات
حیات مجهز و گستاخ میکند .

۱۰- پیدایش روح خضوع و فروتنی و شکستگی و زایل شدن
روح انانیت و خود پسندی .

فوائد اجتماعی حج از نظر حضرت رضا علیه السلام

۱ - فواید حج منحصر بشخص حاجی نیست بلکه تمام مردم چه کسانی که در خاور و چه کسانی که در باختر کره ارضند از فواید حج حاجیان بهره ورند. زیرا چنانکه قبلا یاد آور شدیم حاجی در هنگام خروج اموال خود را از حقوق خدا و خلق پاک میکند، یعنی دیونی که بمردم بدهکار است میپردازد پس خیر و فائده اش بطلبکاران میرسد، زکوتی که تا حال نمیداده میدهد پس خیر او بفقرا و ارباب زکوة میرسد، خمس که تا کنون نپرداخته میپردازد پس خیر و فائده او بسادات و ذریه پیغمبر میرسد، سهم امامی که تا حال ادا نکرده ادا مینماید پس خیر او بکسانی که مستحق این مالند میرسد، علاوه بر آن برای خود در نزد این اشخاص یعنی طلبکار و فقرا و سادات و علما قهراً کسب محبوبیت و جلب ارادت مینماید، وصیت بساختن بنای مسجد و مدرسه و دارالایام و بیمارستان میکند پس خیر او بنماز گزاران و محصلین علوم و یتیمان و بیماران میرسد، پس در حقیقت بفرموده حضرت رضا بجمیع من فی شرق الارض و غربها خیرش میرسد.

حال همینکه از خانه بیرون آمد، خیرش بکاسب و تاجر و حاجی و غیر حاجی، بفروشنده و بمشتری و بفقیر و بمسکین میرسد، زیرا هر کس بنحوی از وی استفاده میکند از قبیل خرید لوازم حج و کرایه وسایط نقلیه بر حسب اقتضای زمان در صحرا و دریا.

۲ - قضای حوائج اهل اطراف یعنی در هر جا که از جامعه

انسانی نشانی است و امکان دسترسی حاجی بآن است. از جمله: خرید و فروش و مذاکرات و قرار دادهای تجاری و اقتصادی

۳ - تفقه در دین حاصل میشود. اصولاً مسافرت باعث تفقه و تدبیر، و شخص مسافر دارای تجربه وحدت نظر میگردد و چون بناچار باید مناسک حج را انجام دهد در صدد تحصیل مسائل لازم برمی آید بالنتیجه چیزهایی میفهمد که تا حال نفهیده و همین معنی گذشته از فائده انفرادی، فایده اجتماعی آن بسیار مهم است زیرا همواره اجتماع بداشتن افراد فهمیده، سعادت مند است. و عمل حج شخص حاجی را فهمیده و فقیه میکند.

۴ - نقل اخبار آئمه. چنانکه قبلاً نیز یاد آور شدیم امام مسلمین و حاکم سیاسی اسلام بر طبق سیره و سنت نبوی در موقف عرفات و منی بایراد خطبه و نطق میپردازد. و بعلاوه در صورت لزوم افراد شاخص و سرشناس هر بلد و نقطه ای را خواسته با آنها مذاکرات لازم سیاسی و اجتماعی و اقتصادی مینماید. و افراد زبده اجتماع را که بصورت حاجی در لباس احرام برای انجام فریضه عظیمه حج حاضر شده اند، بموقعیت و کیفیت اوضاع سیاسی جهان تا آنجا که مقتضی بداند آشنا مینماید. و همین معنی باعث میشود که آنان نیز اخبار پیشوای مسلمین را بیلااد و کشورهای دیگر بهر صقع و ناحیه ای نقل و منتشر کنند.

۵ - هر حاجی بقدر مقدور و باندازه استعداد و قدرت شاهد منفعت خود گشته از مذاکرات سیاسی و اجتماعی و اقتصادی و قرار دادهای تجاری و پیمانهای اقتصادی بهره لازم و کافی برمیگیرد و بکشور و وطن خود میبرد که:

و لیشهدوا منافعهم

و نیز خدای متعال در جای دیگر در همین مورد میفرماید :

[و تزودا]

یعنی از حج توشه برگیرید . و البته آن شامل منافع دنیوی علاوه بر فائده اخروی نیز می باشد . پیداست که ملتی که دارای چنین دستوری بوده و افراد آن کما هو حقّه ، بانجام آن توفیق یابند در صحنه اجتماع انسانی ، دارای چه مقامی خواهند بود !

اینک فوائد و منافع حج از نظر حضرت صادق (ع)

در کتاب شریف [و سائل الشیعه] شیخ حرّ عاملی این حدیث در فوائد حج ، از هشام بن الحکم روایت شده :

[قال سألت ابا عبد الله عليه السلام فقلت لهما العلة التي من اجلها كلف الله العباد الحج و الطواف بالبيت فقال ان الله خلق الخلق الى ان قال و امرهم بما يكون من امر الطاعة في الدين و مصلحتهم من امر دنياهم فجعل فيه الاجتماع من الشرق و الغرب ليتعارفوا و لينزع كل قوم من التجارات من بلدا الى بلد و لينفع بذلك المكارى و الجمال و لتعرف آثار رسول الله و تعرف اخباره و يذكروا ينسى و لو كان كل قوم انما يتكلمون على بلادهم و ما فيها هلكوا و خربت البلاد و سقطت الجلب و الارباح و عميت الاخبار و لم يقفوا على ذلك فذلك علة الحج]

مضمون حدیث شریف آنکه :

هشام بن حکم که یکی از مشاهیر اصحاب حضرت صادق عليه السلام است میگوید: [از آن حضرت پرسیده و گفتم چه علتی دارد که خدا بجهت آن بندگان خود را بحج و طواف خانه کعبه مکلف فرموده است ؟ حضرت فرمود : خدا آفریدگان را آفرید تا آنجا که فرمود ایشانرا بچیزی

از امر طاعت دستور فرمود که هم فرمانبرداری در دین است و هم مصلحت امر دنیای ایشان . پس در آن دستور مقرر فرمود که اهل شرق و غرب در يك نقطه اجتماع نمایند تا یکدیگر را بشناسند . و هم هر گروهی امور تجارتی خود را از بلدی ببلد دیگر گسترش دهند تا بدینوسیله و احدهای بار بری و حمل و نقل منتفع شوند و آثار رسول خدا شناخته گردد و اخباروی معروف شود و یادآوری گشته ، فراموش نگردد و اگر چنین باشد که هر گروهی فقط بزبان خود تکلم کرده و بهمان چیزی که در آن است قناعت نموده ، با استفاده از صنایع و متاع دیگران نپردازند ، هلاک خواهند شد و بلاد خراب و ویران میشود و بهره گیری و سود بردن از یکدیگر ساقط و نابود میگردد ، و اخبار گور و کم شده کسی بدان راه نخواهد برد ، اینها علت حج است . پس از نظر امام ششم علیه الصلوٰه و السلام فواید حج علاوه بر آنکه اطاعت پروردگار جهان است ، که باید بدون چون و چرا اجرا شود، در آن مصالح دنیائی فراوان است زیرا :

۱- موجب اجتماع اهل شرق و غرب میشود تا بدینوسیله تعارف و شناسائی ملت اسلام با یکدیگر با آسانی صورت پذیرد ، و هر مسلمانی که درده و شهر خود، خود را کم و تنهایی پنداشت بداند که او بایست از ششصد میلیون مردم زنده روی زمین برادر و برابر است و روح امید و علاقه و شجاعت در وی تقویت شود.

۲- باعث گشایش طریق داد و ستد و جلب متاع و صنایع هر کشوری بکشور دیگر گشته ، و باقراردادهای تجاری و اقتصادی ، هر نقطه ای از بلاد اسلام بتواند از محصولات و صنایع بلد دیگر متمتع و بهره ور شود .

۳- با انجام عمل حج و همچنین امور تجارت ، دستگاہها و شرکت های حمل و نقل هوائی و زمینی و دریائی منتفع و مستفید گردند .

۴- با سفر کردن بمولد و مسقط الرأس پیغمبر ﷺ و منزل وحی و مهبط الهام ، آثار رسول خدا که دین مبین اسلام و زحمات آن بزرگوار برای تبلیغ این دین است ، شناخته شود و مردم بدانند که این عین الحیوة جاود انی دین از چه سرزمین خشکی جاری شده ، و این نور تابنده الهی از چه نقطه تاریک و حشت زائی بر جهانیان تابیده . و بادیدن آن سرزمین که هنوز پس از چهارده قرن مردمش در بدترین شرایط زندگی و تربیت بسر میبرد ، درک کند که چگونه احکام ابدی و حیات بخش قرآن بر دل نازنین پیغمبر نازل گردیده است . و ضمناً اخبار رسول خدا معروف و یاد آوری شود تا بیوتہ اجمال و فراموشی نیفتد .

۵- مردم از بلاد و مواطن خود قدمی بیرون گذارند و از فواید سفر منتفع شوند و هر قومی بدانچه دارد قانع نگردد ، نکند جامعه از این حیث عقب مانده و رو بقری رود تا سرانجام نابود شود . و اگر بنا باشد هر ملتی بهر چه دارد قانع شود در آن صورت کشور ها خراب و سودها و ارباحی که مردم از یکدیگر میبرند ساقط گردیده اخبار که وسیله ارتباط است محو و گم گشته مردم بدان راه نیابند .

اینک بتوفیق خدا میپردازیم بپاسخ اشکالانی که در
صدر این مقاله از نظر مخالفین آوردیم

اشکال اول: گفتیم اولین ایراد و اعتراض مخالفین بر تلف عمر است که در این زمان بیش از دو ماه را شامل نمیشود و صرف این مدت از عمر در راه عبادت پروردگار با آن همه فوایدی که در این عمل است که شمه ای از آن از نظر

خوانندگان گذشت بسی ناچیز بوده بلکه در حقیقت پر برکت ترین ایام عمر از هر جهت که تصور برود، میباشد. زیرا در این مدت کم از تعارف و آشنائی بمردم زمان و سیر در بلدان و تعاهد اخوان و الفت و انس با فرق مختلف مسلمانان آنقدر فوائد هست که باحصاء در نمی آید پس در پاسخ آن از غایت وضوح مطلب و سخافت اعتراض، اصلاً بتطویل نمیپردازیم.

اشکال دوم - این بود که مال بسیاری در این راه تلف میشود و گفتیم که پاره ای از گویندگان و نویسندگان مغرض آن را تا پانصد ملیون تومان خسارت بمالیه کشور بحساب می آورند. و حال اینکه اولاً این حساب از روی بغض و غرض است و گرنه هر گز مخارج حجاج ایران در هیچ سالی حتی به یک دهم این مبلغ هم نمیرسد. زیرا اسالیانه حد اکثر از این کشور ده الی پانزده هزار نفر حاجی بزیارت بیت الله مشرف میشوند، و اگر بطور متوسط مخارج هر حاجی را پنج هزار تومان بر آورد کنیم) در حالیکه اکثرأ باین مبلغ نمیرسد چون خود این جانب در همین سالهای اخیر مشرف شدم، و خرج ایاب و ذهاب و هزینه راه و قربانی و کرایه، با اینکه تک و تنها بوده و شریکی نداشتم خیلی کمتر از این مبلغ شد) تمام مخارج پانزده هزار نفر بالغ به هفتاد و پنج ملیون تومان میشود و فرضاً که در سفر حج هیچ فائده دنیوی مهم متصور نشود و فقط بسود معنوی و دینی آن اکتفا شود، خرج هفتاد و پنج ملیون تومان در ملتی که رقم دزدی یک نفر از مختلسین اموال دولت بیش از آن است، و خرج یک ساختمان مجلس شورای آن صد و پنجاه ملیون تومان میباشد، خیلی ناچیز است و حال اینکه بیش از دو ثلث همین هفتاد و پنج ملیون، بجیب شرکتهای ایرانی و دلالتها و واسطه ها و کسبه ایرانی میرود و آنچه هم که صرف خرید اشیاء و سوغاتی

میشود ، بصورت جنس وارد مملکت شده و دولت گمرک کلانی از آن دریافت میدارد. پس مبلغ ناچیزی از آن بعنوان کرایه مکان و اجرت مطوف و پول قربانی داده میشود و حقیقتاً جز بغض و عناد با اساس دیانت که پایه بقای جامعه است ، هیچ چیز موجب اینگونه یاوه کوئی هان نمیشود .

حالا اگر برآستی این قبیل نویسندگان و گویندگان دلشان بحال مملکت میسوزد ، خوب است این صرفه جوئی هارا از مسافران اروپا و امریکا بخواهند ، که غالباً برای عیاشی و بسا باشد که برای وطن فروشی بآبکشورها میروند و سالیانه شماره آنها خیلی بیشتر از حجاج بوده و هزینه و اسراف و تبذیر آنها که ، اکثراً از هزار فامیلند با حجاج که اهل دها و مردم قانع و نجیبند قابل قیاس نیست . باینکه مسافرت این دودسته از جهت فائده و ضرر در مقابل یکدیگر است . بدین شرح :

۱- مسافرت يك حاجی بزیارت بیت الله خدا كثر مستلزم خرج پنج هزار تومان است و مسافرت يك كنفر باروپا یا امریکا حداقل پنج برابر این مبلغ .

۲- مسافرت يك حاجی بزیارت خانه خدا موجب تعارف و علاقه ببرادران مسلمان دیگر اوست ، و مسافرت يك كنفر بخارجه موجب دوری از مسلمین و تنفر از وطن و مردم آن .

۳- مسافرت يك حاجی ب مكه موجب تحكیم مبانی و عقاید دینی او میشود ، و مسافرت يك كنفر باروپا باعث بی علاقه می بمبانی دین .

۴- مسافرت يك كنفر حاجی بحجاز موجب علاقه و قدردانی از وطن خود میشود زیرا می بیند كه سرزمینی كه خدا با او مرحمت كرده هزار مرتبه آبادتر و خرم تر از كشور حجاز است و مسافرت يك كنفر بخارجه

موجب عدم علاقه بوطن و حقیر شمردن آن میشود زیر امی ببندد کشور ایران در مقابل آن کشور ها خیلی عقب مانده است و در عوض آنکه بآبادی آن بکوشد ، از آن سلب علاقه میکند .

۵ - مسافرت یکنفر حاجی بمکه و مدینه و زیارت آن بقاع متبر که و در یافت لقب حاجی ، موجب آن میشود که وقتی بوطن خود برگشت ، همچنان که حضرت رضا فرمود ، گناهان را ترك کند و بعمل نيك بپردازد ، تا شایسته لقب حاجی باشد . اما یکنفر که بکشورهای فرانسه و انگلستان و سویس مسافرت میکند ؛ وقتی که بوطن خود برگردد ، اگر در رفتن هم دینی داشته و نمازی مثلا میخوانده در مراجعت برای آنکه شایسته عنوان (اروپا دیده) باشد ، تظاهر به بیدینی و ارتکاب منکرات مینماید . و صدها تفاوت دیگر که ایندو مسافر با یکدیگر دارند . پس اگر کسی درد وطن دارد بگو این دلسوزیها را در آنمورد بکاربرد .

اشکال سوم - این بود که چرا این همه حیوانات بمنظور قربانی کشته میشود ، در حالی که مصرفی ندارد ، و این عمل علاوه بر لغو بودن ، اسراف است . باید دانست که عمل قربانی هر چند در صدر اسلام بمنظور اطعام بوده چنانکه در کتاب [علل الشرایع] از سکونی روایت شده که حضرت صادق علیه السلام از پدران بزرگوار خود علیه السلام روایت نموده . و فرمود که:

[قال رسول الله انما جعل هذه الاضاحی لتتسع مسا کینکم من اللحم فاطعموهم .]

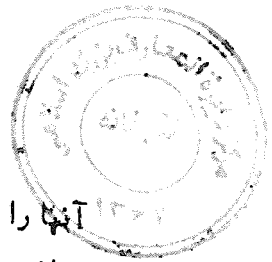
[این قربانی ها برای این قرار داده شده اند که شما به مسا کین

خود از جهت گوشت وسعت دهد پس آنهارا اطعام کنید] و در همان صدر اولیه اسلام هم اندک تغییری بآن احکام داده شده . چنانکه در کتاب [علل الشرایع] صدوق و کتاب (محاسن) برقی از محمد بن مسلم از حضرت امام باقر علیه السلام روایت شده که فرمود: [ان النبی صلی الله علیه و آله نهی ان تحبس لحوم الاضاحی فوق ثلاثة ايام من اجل الحاجة فاما اليوم فلا بأس به] . و نیز در [علل الشرایع] از یونس بن جمیل روایت شده که گفت: از حضرت صادق سؤال کردم از حبس کردن گوشت های قربانی در منی بیش از سه روز ، حضرت فرمود : [لا بأس بذلك اليوم ان رسول الله صلی الله علیه و آله انما نهی من ذلك اولا لان الناس كانوا يومئذ مجهودين فاما اليوم فلا بأس به] .

[یعنی اینکار امروز عیب ندارد . رسول خدا از این کار در مرتبه نخستین نهی فرمود برای اینکه مردم آن روز بدان محتاج بودند اما امروز بدان عیبی نیست و ضرر ندارد] .

[وقال ابو عبد الله علیه السلام کنان نهی الناس عن اخراج لحوم الاضاحی بعد ثلاثة لقلّة اللحم وكثرة الناس فاما اليوم فقد كثر اللحم وقلّ الناس فلا بأس باخراجه] .

میگوید حضرت صادق فرمود : مردم را از بیرون بردن گوشت های قربانی بعد از سه روز نهی می کردیم برای کم بودن گوشت و بسیاری مردم ، اما امروز گوشت زیاد شده و مردم کمند ، پس بیرون بردن آن عیبی ندارد . پس راه چاره آن است که دولت اسلامی بلافاصله بعد از قربانی لاشه های حیوانات قربانی را فوراً بسرد خانه ها و محلهائی که از فساد مصون میدارد انتقال دهد ، تا بمصرف برسد و مثلاً کنسرو شود و پوست و خون

آنها را نیز که در بازار امروزه دنیا مصرف دارد ، با وسائل لازم بمصرف رساند .

واما جلو گیری از این عمل و تبدیل کردن آن بپول که بفقر برسد ، گذشته از اینکه تغییر حکم شرعی است ، که جز شارع کسی حق تغییر آن را ندارد ، موجب فساد بزرگتری خواهد شد . زیرا شارع مقدس اسلام برای تأمین معاش ساکنین آن نقطه بی آب و آبادانی که وسیله ای جز تربیت اغنام و احشام ندارند ، قانون قربانی را مقرر داشته ، تا ساکنان آن سر زمین فقر بتوانند در آنجا زندگی کنند . و با جلو گیری از قربانی ، هم تربیت اغنام و احشام از بین میرود و هم کسانی که در آن خطه ساکن و باین کار میپردازند . پس چاره ای جز ادامه این عمل نیست و برای جلو گیری از تفریط و اسراف ، باید چاره ای که انجام آن چنانکه گفتیم خیلی آسان است ، اندیشید .

اشکال چهارم - این بود که حاجی از خانمان و عیال و فرزندان

دور میشود و در غربت جان میسپارد . ضعف و ناچیزی این اعتراض بر هر فرد ذی شعور بسی واضح و مبرهن است و جز اشخاص لوس و سبک مغز پیرامون این گونه سخنان نمیگردند چه اگر بنا این باشد ، میباید انسان مانند درخت از جای خود حرکت نکند . زیرا در هر گونه مسافرت و نقل و انتقال این احتمال داده میشود . و انگهی اگر دولت اسلامی عطف توجه نموده همت بگمارد ، میتواند وقوع اینگونه احتمالات را بآسانی از میان بر دارد . زیرا وسائل روز افزون جدید روز بروز طریق مسافرت را آسان میکند ، علاوه بر این اگر کسی چنین احتمالی دهد و خطر مرك احساس کند ، نه تنها بر او انجام حج واجب نیست

بلکه حرام است . پس این اشکال از بیخ بیجاست .

اشکال پنجم - این بود که افراد ملل مختلف و نا آشنا چگونه در یک روز گرم در یک نقطه اجتماع می کنند . در حالیکه بنظر بیکانگی بیکدیگر مینگرند . آری نمیتوان مخفی داشت که در اثر چهل مسلمانان و تزویر و کید دشمنان ؛ افراد مسلمان نسبت بیکدیگر بدبین و بنظر بغضاء و شحنا بهم مینگرند . ولی این عذری نیست که بجهت آن بتوان از انجام حج چشم پوشید ، بلکه همین عمل حج و اجتماع در یک روز و در یک محل موجب میشود که رفته رفته مسلمانان بایکدیگر آشنا شده و اثر آن اللقاءات شوم را از بین ببرند . و در نتیجه تحقیق و تتبع و تحصیل علم و دانش بیکدیگر نزدیک شوند ، چنانکه از هم اکنون آثار سعد و میمونش آشکار است و مسلمانان میروند که یکدیگر را بشناسند .

اشکال ششم - این بود که چرا اشرف مخلوقات که انسان است با خس موجودات که سنگ و خاک است احترام گذارد . باز اگر این احترام و تعظیم نسبت به پیغمبر و امامی بود جا داشت ، اما بچند سنگ سیاه چرا ؟!

جواب این اشکال را بهتر است از لسان معجز بیان حضرت امیر مؤمنان علیه و آله صلوات الملك المنان بدهیم که در خطبه قاصعه میفرماید : [خدای سبحان خلق خود را می آزماید بپاره ای از چیزهایی که اصل آن را نمیدانند ، تا بدانوسیله آزموده شوند و گردنکشی و استکبار را نفی کرده ، تانازش و منیت را از ایشان دور کند . آنگاه مثل آدم و ابلیس و سجده نکردن ابلیس بآدم را ، بیان میفرماید و داستان بعثت انبیاء و آمدن موسی و هرون را بدر بار فرعون مثل می آورد که

باجبه‌های پشمی و عسای چوبین بر فرعون وارد شدند . تاجنبه آزمایش از آن ساقط شود .

و مخصوصاً در مورد حج میفرماید : [الا ترون ان الله سبحانه اختبر

الاولين من لدن آدم صلوات الله عليه الى الاخرين من هذا العالم باحجار لا تضروا ولا تنفع ولا تسمع ولا تبصر فجعلها بيته الحرام الذي جعله للناس قياماً ثم وضعه باوعر بقاع الارض حجراً و اقل ثنائق الدنيا مدرأً و اضيق بطون الاودية خطراً بين جبال خشنة ورمال دثمة و عيون و شلة و قرى منقطعه لايز كوبها خف و لاحافرو لاظلف ثم امر آدم و ولده ان يثنوا اعطافهم نحوه فصار مثابة لمنتجع اسفارهم و غاية لملقى رحالهم] تا آنجا که میفرماید : [ولو اراد سبحانه ان يضع بيته الحرام و مشاعره العظام بين جنات و انهار و سهل و قرار حم الاشجار داني الثمار ملتف البنى متصل القرى بين برة سمراء و روضة خضرا و ارياف محدقة و عراض مفدقة و رياض ناظرة و طرق عامرة لكان قد صغر قدر الجزاء على حسب ضعف البلاء و لو كان الاساس المحول عليها و الاحجار المرفوع بها بين زمردة خضراء و ياقوتة حمراء و نور و ضياء لخفف ذلك منادعة الشك في الصدور و لوضع مجاهدة الابليس عن القلوب و لبقى مقبلح الريب من الناس ولكن الله يختبر عباده بانواع الشدائد و يتعبدهم بانواع المجاهد و يبتليهم بضروب المكاره اخراجا للتكبر من قلوبهم] جناب و لا يتمآب عليه و آله صلوات الملك الوهاب در اين جملات شريفه میفرماید : [آيا نمي بينيد که خداوند سبحانه از زمان آدم تا دوره پسينيان مردم اين جهان را بسنګهائي آزمایش فرمود که زياني نرسانند و نفعي نتوانند . نمي شنوند و نمي بينند سپس آنها را خانه حرم خویش گردانيد ، آن چنان خانه‌اي که براي

مردمان بپای داشته و آن را در سخت ترین جاهای زمین از حیث سنگستان بودن ، و کم خاکترین نقاط دنیا و تنگ ترین دره ها قرارداد . میان کوه های ناهموار و شن های نرم و چشمه های کم آب و قریه های گسیخته از یکدیگر ، که حیوانات دارای سم شکافته و سخت و سم ناشکافته و نرم (مقصود گاو و گوسفند و شتر است) ، در آن نمونمی کنند و فربه نمیشوند . آن گاه آدم و فرزندان او را فرمود تا بسوی آن ، پهلوهایی خالی کنند (سفر نمایند) سپس آن خانه را سود گاه سفرهایشان و بار انداز را حله هایشان گردانید تا از بیابانهای خشک بسیار دور و از پرتگاههای دره های بسیار عمیق پریشان مو و غبار آلود ، و از جزیره های دریاهای دور از یکدیگر ، میوه های دلشان بدان علاقمند شود ، تا از روی خشوع و فروتنی بازوان خود را بجنبانند و در پیرامون آن خانه تهلیل کنند (لااله الا الله گویند) ، در حالیکه برای رضای خدا پریشان مو و گرد آلود بوده و جامه های دوخته خویش را پشت سرافکنده و زیبایی های خلقت خود را ، برها کردن موها (نتراشیدن موها) ، زشت کرده اند ، از باب آزمایش عظیم و امتحان شدید . خدا این عمل را وسیله رحمت خود گردانیده و موجب رسیدن به بهشت نموده . و اگر حضرت او سبحانه میخواست ، خانه محترم خود و عبادتگاههای بزرگ مقدار خویش را در میان باغستانها و جویبارها و سر زمین نرم و هموار که درختان سر بهم بافته و میوه های آویخته و خانه های بهم پیوسته و قریه های متصل و در میان کشتزار گندم قرمز و بوستان سرسبز و کشتزارهای شاداب و راههای آبادان و معمور ، قرار میداد . اما در آن صورت ارزش پاداش را بهمان اندازه ناچیزی آزمایش ، اندک مینمود . و اگر اساسی که آن خانه بر آن قرار گرفته و سنگهایی که در آن بنا

بالا برده اند ، از زمرد سبز و یاقوت سرخ و دارای نور خیره کننده و روشنی درخشنده بود ، البته چنین بنائی زرد و خورد شک را در دلهاسبک میکرد ، و کوشش ابلیس را از دلهای برای گمراه کردن بیک سو مینهاد ، و عامل شک و شبهه را از میان مردم نفی و نابود مینمود . لکن خدا بندگان خود را بانواع شدید می آزماید و آنانرا بگونه گوناگون مجاهده ها ببندگی خویش و امیدارد و ایشانرا بچند جور و گرفتاریها و سختی ها مبتلی میکند ، تا تکبر را از دلهایشان بیرون کند و در جانیشان تذلل و فروتنی را جای دهد . تا آن آزمایش و گرفتاری و ابتلاء را ، در هائی بجانب فضل و بخشش خود قرار دهد ، و اسبابی برای هموار و مساعد ساختن عفو خویش نماید .

و در خطبه دیگر در نهج البلاغه میفرماید : [فرض علیکم حج بیته الذی جعله قبله لا نام یردونه ورود الانعام و یألهون الیه و لوه الحمام جعله سبحانه علامه لتواضعهم لعظمته و ازعانهم لعزته و اختار من خلقه سماعاً اجابوا الیه دعوته و صدقوا حکمته و وقفوا موافق انبیائه و تشبهوا بملائکته المطیفین بعرشه یحرزون للارباح فی متجرو و یتبادرون عنده موعده مغفرته جعله سبحانه للاسلام علماً و للمعائذین حرماً فرض حجه و اوجب حقه و کتب علیکم وفادته فقال سبحانه : (و الله علی الناس حج البیت من استطاع الیه سبیلاً و من کفر فان الله غنی عن العالمین)] .

میفرماید : [خدا حج خانه خود را که آنرا قبله مردم گردانیده ، بر شما فرض نمود . آن خانه ای که مردم بر او همچون چهار پایان وارد میشوند ، و چون کبوتران بسوی اوسر گشته و حیران می روند . خدای سبحان آن عمل را ، علامت برای تواضع آنها بعظمت الهی ، و اقرار و اذعانشان بعزت وی قرار داده . و از آفریدگان ، شنوایانی که دعوت او را اجابت

نمایند ، و حکمتش را تصدیق کنند بر گزیده ، که در موافق انبیای او بایستند و بفرشتگان که بگرد عرش عظمت او میگردند ، تشبه جویند . تا در تجارتگاه جهان سودهای لازم را احراز نمایند و میعاد مغفرت او را در حضرتش مبادرت کنند . ذات پاک خداوندی امر حج را اعلامتی برای اسلام و حرمی برای پناهندگان قرار داده . حج آن را فرض و حق آن را واجب فرموده ، و بر شما حضور در حضرتش را واجب نموده گفت: (زیارت اینخانه بر همه مردمان ، هر که بدان راه تواند یافت مقرر است و هر که انکار کند ، خدا از جهانیان بی نیاز است) .

اما اینکه میگویند اگر امام و پیغمبر بود جا داشت که اینگونه مورد تعظیم و احترام قرار گیرد ، اما خانه‌ای از سنگ‌های سیاه چرا ؟ ! پاسخ آن اینست که اگر بدون فرمان خداوند باشد ، باید در تعظیم و احترام پیغمبر و امام هم گفت چرا ؟ و اگر فرمان خداوند است در اینجا فرمان او باری تعالی اینست که این اعمال بدین صورت انجام گیرد ، پس اطاعت خداوند آنست که بهر چه دستور داده احترام کنیم ، و البته عبادت ، اطاعت بی چون و چرای معبود است . و حال اینکه اگر چنین احترام و تعظیم و طواف و قربانی درباره پیغمبر و امام بود ، خالی از فساد نبود که فعلا مجال شرح آن فساد نیست در حالیکه اینگونه احترامات نسبت بخانه کعبه موجد آن مفسده‌ها نمیشود .

اشکال هفتم - این بود که در مراسم حج حلالها حرام میشود . در پاسخ باید گفت : اصولاً عبادت همان اطاعت از معبود است که غالباً برخلاف مشتهیات نفسانی است . و اساساً عبادت همان محرومیت از تمتعات حلال است ، که در بسیاری از عبادات حرام میشوند . چنانکه

في المثل در نماز، اعمال خوردن و نوشیدن و خفتن و سخن گفتن و امثال آن، که در مواقع عادی حلال است؛ حرام میشوند. همچنین در روزه، خوردن و نوشیدن و هم خوابگی با ازواج، و سرزیر آب فرو بردن و امثال آن که عموماً حلالند، حرام میشود و در جهاد و غیر آن نیز مطلب چنین است. پس اینگونه اعتراضات، اعتراضات بیهوده و جاهلانه بوده و علت آن، عدم اطلاع از مبادی شرع و محرومیت از ذوق معرفت است.

گاهی پاره‌ای از نویسندگان و گویندگان اظهار سلیقه کرده میگویند: این پولی که صرف فلان تکلیف شرعی، مثل حج میشود آیا بهتر آن نیست که صرف نگاهداری اطفال یتیم و یا خوراک و پوشاک فقرا و ساختن بیمارستان و مدرسه و امثال آن بشود؟!

و برخی از اینان داستانهای از قبیل داستان عبدالله بن المبارک که پول حج خود را بزن علویه‌ای که میت‌مرغ را برای اطفال یتیم خود میبرد، شاهد مثال می‌آورند.

اینگونه افراد اگر غرض و عنود نباشند، لا اقل از فلسفه و حکمت حج بیخبرند و نمیدانند که هیچکس حق ندارد پول حج واجب خود را باینگونه کارها اختصاص دهد.

باینان باید گفت مگر آن موقعی که پیغمبر خدا یا ائمه هدی سلام الله علیهم قیام بانجام حج میکردند، آیا در آن بلاد فقیر و یتیمی یافت نمیشد که آن پولها را بوی دهند که هم از زحمت حج راحت باشند و هم ثواب بیشتری ببرند؟ مگر آن روز کاری که امام حسن مجتبی سلام الله علیه بیست و پنج حج با پای پیاده و بعضی را با پای برهنه انجام میداد در حالی که اسبان با زین و لجام را غلامان وی، خالی از دنبال آن حضرت میکشیدند، آیا

هیچ یتیمی و فقیری و مریضی در کشور اسلام که قلمرو حکومت آنحضرت بود، یا در شهر کوفه و یا مدینه که مقر و مسکن آن جناب بود، یافت نمیشد ؟ و یا ممکن نبود که آن پولها را برای ساختن مسجد، کاروانسرا، مدرسه و غیر آن اختصاص دهد ؟! پس چرا نکردند ؟! اتفاقاً اینگونه گفتگوها همان روزها هم بوده و این اظهار سلیقه ها در آن ایام هم میشده ، ولی نظر شارع غیر آن بوده . چنانکه در کتاب شریف [تہذیب] شیخ طوسی و [مقنعه] شیخ مفید و [من لایحضرہ الفقیہ و ثواب الاعمال] شیخ صدوق رضوان اللہ علیہم، وارد است از معویہ بن عمار از حضرت ابی عبد اللہ جعفر بن محمد الصادق علیہ السلام از پدران بزرگوارش کہ فرمودہ اند: [ان رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم لقیہ اعرابی فقال یا رسول اللہ انی خرجت ارید الحج ففاتنی و انا رجل ممیل فمر فی ان اصنع فی مالی ما یبلغ بہ مثل اجر الحاج قال فالتفت الیہ رسول اللہ فقال انظر الی ابی قبیس فلوان اباق بیس لک ذنبہ حمراء انفقتہ فی سبیل اللہ ما بلغت بہ ما یبلغ الحاج ثم قال ان الحاج اذا اخذ فی جهازہ لم یرفع شیئاً ولم یضعہ الا کتب اللہ لہ عشر حسنات و معاً عنہ عشر سیئات و رفع لہ عشر درجات . . .]

میفرماید: [اعرابی رسول خدا صلی اللہ علیہ وسلم را ملاقات نموده عرض کرد: یا رسول اللہ من خارج شدہ و ارادہ حج داشتم اما از من فوت شد و من مرد مالدار ہستم. درباره من دستور بفرمائید کہ در مال خود کاری انجام دهم تا ثواب حاجی را دریابم. رسول خدا متوجہ او گشتہ فرمود: باین کوه ابو قبیس نگاہ کن. اگر این کوه ابو قبیس برای تو طلای سرخ شود، کہ آن را در راه خدا اتفاق کنی، بآن ثوابی کہ حاجی رسیدہ نخواہی رسید! آنگاہ حضرت فرمود: حاجی ہمینکہ مہیای رفتن شد (بطرف

مکه) هیچ چیز بر نمیدارد و نمیکندارد مگر اینکه خدا برای او ده حسنه مینویسد و ده سیئه از او محو میکند و ده درجه برای او بلند مینماید .
و هم چنین در کتاب [وسائل الشیعه] از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که فرمود : [صلوة فریضة افضل من عشرين حجة و حجة خیر من بیت مملو من ذهب یتصدق به حتی لا یبقی منه شیء] یعنی [ادای یک نماز واجب افضل است از بیست حج و انجام یک حج بهتر است از خانه‌ای که پر از طلا باشد و آنرا تصدق دهند بطوریکه هیچ چیز از آن باقی نماند] .
و نیز در آن کتاب شریف است که حضرت صادق فرمود : [درهم تنفقه فی الحج افضل من عشرين الف درهم تنفقه فی حق] یعنی [درهمی که در انجام حج خرج کنی افضل است از بیست هزار درهم که آن را در امر خیر دیگر خرج کنی] .

در حالیکه از فهاوی همین احادیث معلوم میشود ، که این حجها حج واجب نبوده که آنقدر فضیلت دارد ، و خرج کردن در آن بهتر از هر عمل خیری است ، تا چه رسد به حج واجب که هیچکس بهیچ وجهی نمیتواند پول آن را در غیر آن ، خرج کند .

علت مهم این اظهار سلیقه و عقیده‌ها اگر از روی بغض و غرض نباشد ، همانا از جهل بحقایق احکام و فلسفه و حکمت و ارزش اعمالی است که نظر بلند و حکیمانه شارع مقدس اسلام ، وضع فرموده . و از طرفی هم فساد عمل پاره‌ای از کسانی که خود را حاجی مینامند ، اینگونه سلیقه‌ها و فکرها را تقویت کرده ، در حالیکه اگر با نظر دور اندیش و دقیق بمصالح و حکم این فریضة عظمای الهیه و رکن رکن دین مبین بنگرند ، آنوقت ملتفت خواهند شد که هیچ عملی هر چند مهم باشد جایگزین آن نخواهد گشت .

اساساً نظر شارع اسلام در مورد حج بقدری مهم است و آن را عظیم می‌شمارد، که اگر فرضاً مردم قیام با هر حج نکنند، بر حاکم و دولت اسلام واجب است که آنانرا با هر حج مجبور نماید و اگر فرضاً مالی نداشته باشند، از بیت المال مسلمین بودجه آنانرا تأمین کند.

در کتاب شریف [کافی] از نصر بن سوید از عبد الله بن سنان از حضرت ابی عبد الله الصادق علیه السلام روایت است که آنحضرت فرمود: [لوعطّل الناس الحج لوجب علی الامام ان یجبرهم علی الحج ان شاؤوا وان ابوا فان هذا البیت انما وضع للحج] میفرماید: [اگر مردم حج را معطل دارند بر امام (حاکم دینی و سیاسی اسلام) واجب است که آنانرا به حج مجبور کند، خواه بخواهند خواه نخواهند، برای اینکه خدا این خانه را برای حج وضع نموده است]. و در کتاب [علل الشرایع] و [تهذیب] نیز مانند همین حدیث هست ایضاً در کتاب [کافی] و [من لایحضره الفقیه] و [تهذیب] از حضرت صادق روایت است که فرمود: [لوان الناس ترکوا الحج لکان علی الوالی ان یجبرهم علی ذلک و علی المقام عنده ..] میفرماید: [اگر مردم حج را ترک کنند بر حکومت واجب است که آنانرا بر انجام این کار و اقامت در شهر مکه مجبور کند]. و در ذیل همین حدیث میفرماید: [وان لم یکن لهم اموال انفق علیهم من بیت مال المسلمین] یعنی [اگر ایشانرا اموالی نباشد که بدان کار قیام کنند از بیت المال مسلمانان بر ایشان اتفاق می‌کند].

در شریعت حضرت خیر الانام علیه السلام حج را بزرگوارترین کار اسلام است، که شارع مقدس اساساً بنای شریعت را بدان منوط، و بقای مسلمین را با انجام مناسک آن مربوط میدانند. یعنی اگر خدای نا کرده وقتی بباید که مسلمین حج را تعطیل و خانه کعبه را خلوت بگذارند، عذاب الهی

ناگهان ایشان را در خواهد یافت و کیان وجودشان را از عرصه هستی نابود خواهد ساخت .

در کتاب شریف [کافی] از حضرت ابی‌عبدالله جعفر بن محمد الصادق سلام‌الله‌علیه روایت شده که آنحضرت فرمود : [کان علی صلوات‌الله‌علیه یقول لولده یا بنی انظروا بیت ربکم فلا یخلون منکم فلا تنظروا] . یعنی [امیر المؤمنین علی صلوات‌الله‌علیه بفرزندان خود میفرمود : مواظب و مراقب خانهٔ پروردگار خودتان بوده باشید . مبادا از شماها آن را خلوت گذارید که مهلت نمی‌یابید (بزودی هلاک میشوید)] . و نیز در همان کتاب از حنان بن سدید از پدرش روایت شده که گفت : در حضرت ابو جعفر امام محمد باقر علیه السلام خانه خدا رایا دارم و آورشدم ، حضرت فرمود : [لو عطلوه سنة واحدة لم یناظروا] یعنی : [اگر آن خانه را یکسال تعطیل کنند مهلت نیا بند (بزودی هلاک شوند)] .

و در حدیث دیگر است که آنحضرت فرمود : [لنزل علیهم العذاب] یعنی [البته عذاب بر ایشان نازل خواهد شد] .

باز در همان کتاب از ابو بصیر از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که فرمود : [لا یزال الدین قائماً ما قامت الکعبة] یعنی [دین همواره قائم و برقرار است مادامی که خانهٔ کعبه قائم و برقرار است] . این روایت را مرحوم صدوق نیز در [من لایحضره الفقیه و علل الشرایع] آورده است . باز در کتاب [علل الشرایع] صدوق از ابی بصیر روایت است که از حضرت ابی‌عبدالله صادق شنیدم که میفرمود : [اما ان الناس لو ترکوا حج هذا البیت لغزل بهم العذاب و ما نوظروا] یعنی [اگر مردم حج این خانه را ترک کنند هر آینه عذاب بر ایشان نازل خواهد شد و مهلت داده نشوند] .

و در نهج البلاغه ضمن وصایای حضرت امیر المؤمنین علیه السلام می بینیم که مؤکداً می فرماید : [الله الله فی بیت ربکم لاتخلوه ما بقیتهم فانه ان تركکم لم تنظروا] که معنای آن مضمون همان روایات فوق الذکر است . پس با این بیان ، بقای اسلام بسته به بقای کعبه ، و حیات مسلمین موقوف با انجام و احترام این رکن رکنین است . آیا با این کیفیت میتوان چیزی را بجای آن نعم البدل گرفت ؟ و پول حج را صرف نگاهداری اطفال سرراهی و امثال آن کرد ؟! البته خیر ! این در صورتی است که این دعوت و تقاضا حقیقت داشته باشد ، و بر استی بخوانند این پولها را صرف نگاهداری این اطفال کنند . و حال اینکه چنانکه دانسته و می بینیم میلیاردها از این پولها در اختیار شهر داریهاست ، و متأسفانه و بد بختانه غالب آن صرف امور لا طائل شده ضایع و باطل میگردد ، که حتی شرح آن ها هم شرم آور و خجلت انگیز است .

در سطور گذشته بقدر مقدور اهمیت حج و فواید اجتماعی و انفرادی آن را از نظر خوانندگان محترم گذرانیدیم .

اینک میپردازیم بشرح عظمت و ارزش سیاسی آن . و قبل از ورود در مقصد ، این نکته را یاد آور میشویم که عظمت و ارزش سیاسی حج بقدری مهم و فوق العاده است که مطمح نظر دشمنان بزرگ اسلام قرار گرفته ، و عظمت و ارزش آن را ، با وجود پیغمبر خدا و قرآن مجید بر ابر شمرده اند . و همواره سه چیز از دین مبین ، خاری دیده شکاف ، و تیری جانکاه ، در چشم و دل دشمنان دین است . یکی نام پیغمبر خدا و دیگر کتاب محکم الهی و سومی حج بیت الله الحرام . چنانکه مشهور است ، که کلادستون رئیس الوزرای مدبر انگلستان در قرن گذشته در مجلس عوام انگلستان صریحاً اعلام داشت که

[مادامیکه نام تجّد در مآذنه‌ها بعظمت یاد میشود و قرآن مورد علاقه و تلاوت است ، وحج کعبه انجام میشود ، نصرانیت در خطر عظیم است . و ما از اصلاح عالم عاجزیم . پس اگر باصلاح عالم غلامندید نام تجّد را از مآذنه‌ها بردارید و قرآن را از دست مسلمانان بگیرید و کعبه را ویران کنید تا دنیا اصلاح شود !] .

البته اصلاحی که از نظر کلا دستون مهم بود ، آن بود که همواره کشورهای اسلامی را بحال استعمار نگه دارد . و در این نیت خود که بمجلس انگلستان پیشنهاد کرد ، بوسیله نقشه‌مکارانه خود تا حد زیادی توفیق یافت ، که آثار آن هم اکنون در بلاد اسلامی باقی و برقرار است ، و ما را فعلاً مجال شرح آن نیست .

اکنون بشرح عظمت این رکن اعظم و حکم محکم اسلامی میپردازیم :
 و قبلاً باید بگوئیم این حجی که کلا دستون از آن میترسید ، همین حجی است که اکنون هم صورتی از آن در میان مسلمین باقی است ، و اگر حج را آنچنان که باید و مسلمین صدر اول مخصوصاً رسول خدا ﷺ انجام داد ، و مسلمانان نیز مأمور بانجام چنان حجند ، می‌دید حتماً فی الفور و در ساعت جان میداد و دیگر مجالی نمی‌یافت که بمجلس عوام انگلستان چنان پیشنهادی نماید . بلکه اگر آن حج بهمان صورت باقی میماند اصلاً مجلس عوام انگلستان بلکه خود انگلستان و شاید کلا دستونی بوجود نمی‌آمد که چنان مذاکراتی در آن انجام گیرد .
 اینك شرح مطلب :

حاکم مسلمانان (دولت اسلامی) باید در موعدی معین اعلام نماید که مسلمانانی که نزدیک بمركز (پایتخت اسلامی)

هستند و خود را مهیای حج کرده و مستطیع میدانند، حاضر شوند تا از مرکز اسلام، با شکوه و جلال تمام قافله حج بجانب بیت الله الحرام حرکت نماید. چنانکه در کتاب شریف [علل الشرایع] و [ارشاد] مفید و [تفسیر] امام و جلد ششم [بحار] روایت است که :

[لما اراد رسول الله التوجه الي الحج واداء فرض الله تعالى اذن في الناس به وبلغت دعوته الى اقاصى بلاد الاسلام فتجهز الناس للخروج معه وحضر المدينة من ضواحيها و يقرب منها خلق كثير و تهيئوا للخروج معه و الله اعلم فخرج بهم الخمس بقين من ذى القعدة و كاتب امير المؤمنين بالتوجه الى الحج من اليمين ...].

یعنی [همینکه رسول خدا اراده توجه به حج و ادای فرض خدا نمود مردم را بدان اعلام داشت و دعوت حضرتش بدورترین بلاد اسلامی رسید ، لذا مردم برای خارج شدن با حضرتش خود را آماده کرده و از نواحی و نزدیکیهای مدینه نیز مردم بسیاری حاضر شده و مهیای خروج با جناب رسول خدا گردیدند پس آنحضرت با جمعیت مسلمانان در بیست و پنج ذی القعدة بیرون آمد و با امیر المؤمنین که در این هنگام در یمن تشریف داشت نوشت که بقصد حج از یمن حرکت کند ...].

پس بمفاد [و انزلنا اليك الذكر لتبينه للناس] و همچنین فرمان واجب الاذعان [و ان لكم في رسول الله اسوة حسنة] : حاکم مسلمانان باید قبلاً بعموم کسانی که استطاعت حج دارند اعلام فرماید، که برای انجام حج بپایتخت اسلامی حاضر شوند . و آن کسانی که در بلاد جهت مقابل بوده و بمکه نزدیکترند و حضورشان در پایتخت مستلزم عسر و حرج است ؛ از همان جا بقصد مکه حرکت نمایند.

بطوریکه همزمان با حاکم اسلام وارد مکه و بیت الله الحرام شوند .
 خوب! هر گاه فرض کنیم که تهران پایتخت اسلامی است و شاهنشاه
 ایران بعنوان حاکم اسلام باید بقصد حج بیرون شود، و فرمان شاهانه برای
 انجام این فریضة الهیه ، باقصر نقاط بلاد اسلامی صادر گردد ، که تافلان
 روز معین کسانی که مستطیعند خود را بیایتخت برسانند . آنگاه مردم
 مستطیع از بلاد اسلام مانند افغان و پاکستان و هندوستان و قفقازیه و لااقل
 همین شهرستانهای ایران که نزدیک تهرانند ، بیایتخت حاضر شوند و
 در روز معین حاکم اسلام باشکوه و جلال تمام (که در اینمورد اظهار
 شکوه و جلال ، لازم بلکه واجب است) درحالی که لباس مسافرت حج
 پوشیده و بآن زی و زیوری که شایسته یکنفر حاکم اسلامی است از
 منزل بیرون بیاید ، و سوار مرکب شاهانه شود ، و حجاج نیز همانند او
 با عظمت و جلال لازم و درخور ، بسوی مقصد با تهلیل و تکبیر و آدابی که
 در کتب فقهی وارد شده ، حرکت نمایند . تصور کنید همین وضع و کیفیت
 و جلال و عظمت در انظار مردم عالم و در قلوب ملل و امم چه اهمیت و اثری باقی
 خواهد گذاشت . آنگاه باید هنگامیکه این قافله با عز و جلال از طریق که
 حرکت مینماید ، در هر شهرستانی که میرسد گروهی از مردم آن شهرستان
 که مستطیع و مهیای حجند ، با اقوام و خویشاوندان حاضر شوند ، بلکه تا
 آنجا که امکان دارد باید برای تعظیم شعائر الهی (و در عوض کارهای عبثی که
 جاهلان با مخارج سنگین بعنوان تعظیم شعائر ، که در حقیقت تخریب
 دین است بآن میپردازند) در چنین روزی که قافله عظیم حج از این شهر
 میگذرد ، تمام مردم شهر تعطیل عمومی نموده و باستقبال حجاج و حاکم
 اسلام ، که در فرض ما شاهنشاه ایران است بیرون بیایند . و سپس حاجیان

این شهرستان مثلاً قم ضمیمهٔ حجاجی که در مکه کب حاکم اسلام میباشند، گردیده بسوی شهر اراک حرکت نمایند و در آن شهر نیز حجاج و الامقام از حاکم اسلام و برادران حاجی خود استقبال و احترام نمایند. و همچنین در شهرستانهای دیگر تا این قافله با عظمت و جلال وارد میقات گردد و از طرف دیگر حکام و فرماندارانی که در بلاد آن سوی مکه معظمه هستند چون یمن و مصر و تونس و مراکش و سایر بلاد جنوبی و شرقی و غربی مکه معظمه، تماماً طبق دستوری که از حکومت اسلامی صادر میشود در موعد معین بمیقات معلوم خود رسیده و از همان نقطه محرم شوند یعنی لباسهای گوناگون را بیرون آورده بوضع ساده و لباس مخصوص احرام که دو تکه پارچه نندوخته و غیر مخیط است ملبس گردند. آنگاه غسل احرام نموده و در زمان و ساعت معینی، حاکم اسلام و حجاج و الامقام که در مکه کب همایون امام مسلمین اند، بیکباره آواز جانفرآور و روح پرور، همچون فرشتگان آسمانی در داده بتلبیه بپردازند و همزمان و هم آهنگ بصدای بلند با قلبی مملو از عظمت و جلال الهی و چشمانی اشکبار از شوق دیداریار آواز در دهند:

[لبیک اللهم لبیک لبیک لا شریک لک لبیک ان الحمد والنعمه لک لا شریک لک لبیک]

و این ذکر شریف و عظیم در تمام احوال یعنی هنگامیکه دو قافله بیکدیگر بر میخورند و شخصی تازه میبینند، در پستی ها و بلند یها و هنگام سوار شدن و پیاده شدن و بیدار شدن از خواب و وقت سحر و همچنان گفته میشود تا هنگامیکه دیوارهای مکه و اعلام کعبه نمودار گردد. که در معنی وصول بوصول است و در هنگام وصل ناله و فریاد لازم نیست. پیداست که آن دلپائانی که از شوق عظمت و جلال الهی در سینه می طپد و بعشق دیدار خانه یار و معبود

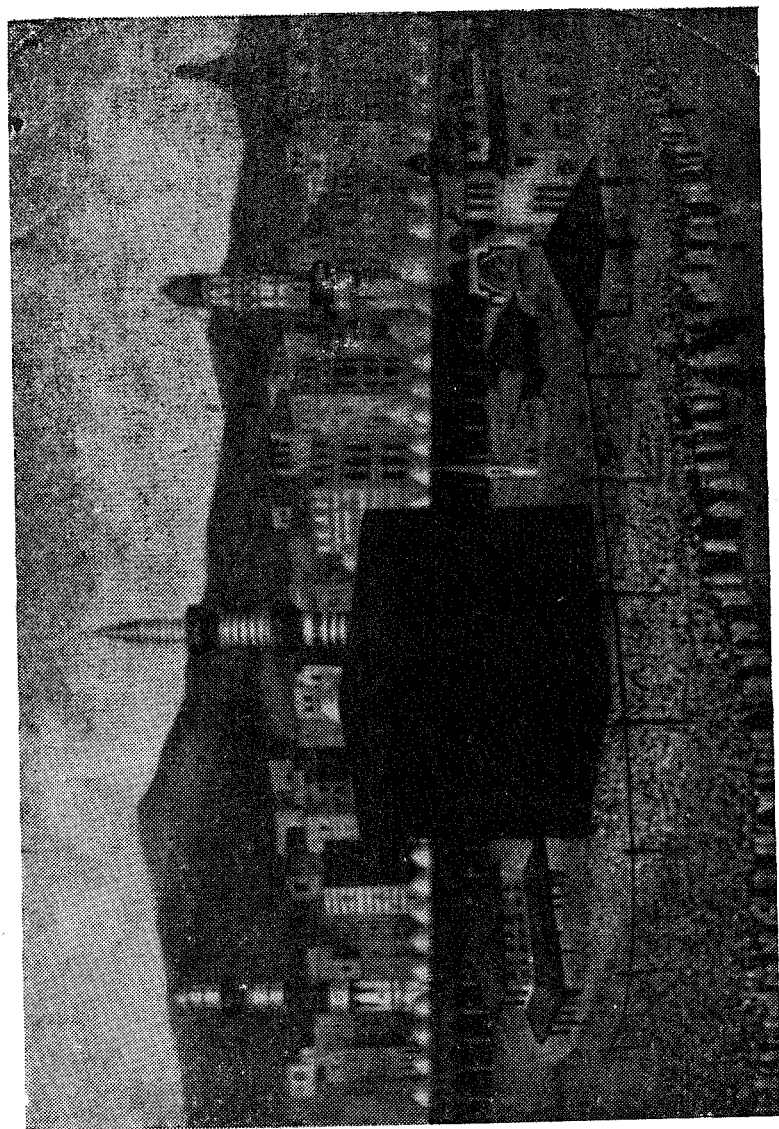
حقیقی از خانمان وزن و فرزندان میگذرد ، و دروادی طلب قدم میگذارد ، همینکه بآستان معشوق علی الاطلاق میرسد ، هیجان واضطراب و بیتابی و اشتیاقش بحد اعلای خود میرسد و بعنوان اجابت فرمان واجب الاذعان : [و الله على الناس حج البيت] فریاد لبیک لبیک از عمق جان برمی آورد و تا وقتی که پای در آستان عزت و جلال حضرت مالک الملوك می نهد ، از باب احترام زبان سخن در می بندد و با زبان دل در حالیکه مستغرق عظمت پروردگار خویش است ، بمناجات میپردازد . شکوه و جلال و عزت مسلمین در چنین سفری علاوه بر آنچه قبلاً گفتیم در موقع نمازهای یومیه ای که بجماعت با اقتدا بحاکم اسلام که امام ائام است ؛ انجام میشود ، نیز پرده حیرت انگیز و خیره کننده دیگری از عظمت و تأثیر فوق العاده آن در قلوب ایجاد و آشکار می کند .

آنچه فوقاً شرح دادیم ، بسا باشد بنظر کسانی که وضع موجود را ، اسلام حقیقی تصور میکنند ، عجب نماید . و آن را اسلیقه و پیشنهاد تازه ای بدانند و بدعت شمارند ولی همچنانکه همیشه گفته و نوشته ایم مخصوصاً در کتاب (ارمغان آسمان) ثابت نموده ایم وضع موجود ما کمتر شباهت با اسلام حقیقی دارد و اکثر اعمال ما منشأش آداب و سنن مجوسیت و اعمالی است که اصلاً مربوط با اسلام نیست . مثلاً در همین وضعی که فوقاً تشریح کردیم و گفتیم که باید حاکم اسلام باین کیفیت بر ای زیارت بیت الله الحرام حرکت نماید ، سند ما سنت سنیة رسول خدا است که کتب معتبره احادیث و تواریخ ضامن بیان آن است . و مخصوصاً در حج رسول خدا و تواریخ معتبر مصرح است که در هنگام تلبیه بیش از صد و چهار ده هزار و در روایتی صد و

بیست و چهار هزار از حجاج با رسول خدا هم صدا و هم آهنگ بودند. و پرواضح است که در صدر اسلام و در زمان رسول خدا بیش از این تعداد از مسلمانان، که استطاعت و شرایط حج را دارا باشند امکان نداشت که از میقات مدینه که مسجد شجره است با آن حضرت صدا بتلبیه بر آورند و این اولین و آخرین حج رسول خدا بعد از هجرت است و مسلماً اگر عمر شریفش وفا میکرد عظمت و اهمیت سالهای بعد بسی افزون تر و باشکوه تر میبود.

پس از اینکه قافله حج در رکاب امام مسلمین و حاکم عادل سیاسی اسلام پای در حرم امن الهی نهاد، در شهر مکه مستقر میگردد. (۱)، پس از استقرار حجاج در منازل خود، و انجام طواف خانه خدا و نماز در مقام ابراهیم و سعی صفا و مروه و تقصیر که با این اعمال عمره تمتع پایان میرسد و حاجیان محل گردیده از لباس احرام خارج و به بهره‌وری از تمتعات حلال میپردازند، همه روزه نماز یومیه را بجماعت در پشت سر امام مسلمین و حاکم سیاسی و دینی اسلام در مقابل خانه کعبه در مسجد الحرام بجای می‌آورند. و امام مسلمین آنچه از مواظطو

(۱) این شهر در نظر شارع مقدس يك شهر بین المللی بین تمام مسلمین است، بطوریکه حتی خانه‌های آن باید بدون اجاره و کرایه در اختیار حاجیان قرار گیرد. چنانکه در جلد ۲۱ [بحار الانوار] احادیث مرویه از ائمه اطهار مخصوصاً از حضرت صادق و امیر المؤمنین ع در ذیل تفسیر آیه شریفه [جعلناه للناس سواء العاكف فيه والباد] فرموده اند که: [خانه‌های مکه باید در اختیار حجاج باشد و اجاره دادن آنها روا نیست] و گفته اند: [ان اول من جعل لدور مکه ابوا بامعویه] یعنی [اول کسی که ←

دورنمای ارگنہ

خصایح و اطلاعات، لازم باشد در این مواقع بسمع مسلمانان میرسانند . چنانکه بنابر روایات معتبره در هنگامیکه حضرت سیدالاحرار حسین بن علی علیه السلام برای فرار از بیعت یزید بن معاویه ، بمکه پناه برده بود ، در ماههای شعبان و رمضان و شوال و ذی القعدة و ذی الحجة در مسجد الحرام بانجام نماز قیام میفرمود و بعد از نماز مردم را بتقوی خدا امر ، و بمظالم حکام جور، انهاء و آنانرا بقیام و اقدام بوظایفی که در مقابل ستمکاران وجلو گیری از ایشان دارند توصیه و تهییج مینمود .

آنگاه از روز هشتم حاکم مسلمین با نخبة افراد روی زمین که حجاج و الامقامند ، مجدداً بلباس احرام در آمده و برای درك حوقف عرفات از شهر بطرف بیابان کوچ می کنند . و شب رادر آن سرزمین مقدس بیاد خدا و مناجات با حضرت باریتعالی بروز می آورند و روز نهم پس از انجام اعمال فردی ، امام مسلمین و حاکم اسلام در جائی که مشرف بر مردم باشد مقام میگیرد و چنانی که رسول خدا در این روز در آن صحرای محشر نما ، بایر اد خطبه پرداخت ، بایر اد خطبه میپردازد و طبق روایات تواریخ معتبر و کتب احادیث شیعه و [سیره] ابن هشام جلد ۴ ص ۲۷۶ چون → بخانه های مکه در گذاشت و حجاج را از استفاده مجانی آنها ممنوع داشت معاویه علیه الهاویه بود] . و شیخ طوسی رحمه الله علیه باسناد خود از حضرت امام جعفر صادق روایت نموده که آنحضرت فرمود :

[لیس ینبغی لاحدان یمنع الحاج شیئاً من الدور و منازلها] یعنی [هیچکس حق ندارد که حاجی را از خانه های مکه و منازل آن مانع شود] و نیز فرموده است : [لیس ینبغی لاهل مکه ان یجعلو علی دورها ابواباً] یعنی [باهل مکه نمیرسد که بر خانه های آن درها بگذارند] .

صدای آن حضرت بمردم نمیرسید لاجرم مردی جهیر الصوت و بلند آواز بنام ربیعۃ بن امیة بن خلف هرچه را رسول خدا میفرمود او در چند قدمی بر بالای تپه بلندی سوار شتر بر مردم ، فرو میخواند در [سیره] ابن هشام ، ابن اسحق میگوید حدیث کرد مرایحی بن عباد بن عبدالله بن زبیر از پدرش عباد گفت: [كان الذی یصرخ فی الناس بقول رسول الله وهو برفة ربیعۃ بن امیة بن خلف قال یقول رسول الله قل یا ایها الناس ان رسول الله یقول فلان وفلان] که هرچه پیغمبر میفرمود او با صدای بلند تکرار مینمود.. پس حاکم اسلام که در اصطلاح شرع امام است طبق روایات صادره از معصومین بایراد خطبه میپردازد که [و یخطب الامام یوم التاسع من ذی الحجة] در آن خطبه هرچه از مصالح مسلمین و بیان دستورات شرع انور در قبال حوادث پیش آمدهای روزگار لازم بدانند بسمع مسلمین میرساند. و در این زمان که بحمد الله وسائل بزرگ نمودن صدا ما ننند میگرفتند و بلند گوهه موجود است ، احتیاج بآن ندارد که صدای پیشوای اسلام بوسیله اشخاص تکرار شود . امروزه تنها با وسائل و تجهیزات جدید صدای او را میتوان بتمام حاضرین صحرای عرفات رسانید ، بلکه بوسیله رادیو و تلویزیون میتوان صدای او را که حامل پیغامهای الهی و شامل مصالح مسلمین است از شرق تا غرب عالم در آن واحد رسانید و شخص او را با وضع و هیئت خاصی که مشغول ایراد نطق مقدس خویش است بیسیاری از مردم جهان نمایانده و شناسانید و بدیهی است که مضامین نطق امام مسلمین و پیشوای سیاسی اسلام در این مقام حاوی نکات مهم و لازم در موضوعاتی است که بستگی بوضع اجتماعی و اقتصادی و سیاسی مسلمانان دارد . بعد از این نطق که نتیجه و هدف بزرگ از این اجتماع عظیم است ، رئیس مسلمانان هر يك از افراد

زبدۀ مسلمین را که در این سرزمین حضور دارند ، هر گاه بخواند مطالب لازم را با وی یاد آور شود ، احضار می نماید و شاید از همین نظر مستحب است که حاجی خیمه و خر گاه خود را در نزدیکی بار گاه امام مسلمین قرار دهد . چنانکه در جلد ۲۱ [بحار] از نسخه فقه رضوی سلام الله علیه آورده است : [واذا اتيت عرفات فانزل بطن نمره من وراء الاحوص ان استطعت او كن قريباً من الامام] . آنگاه امام برای نماز ظهر و عصر قیام می نماید و چنانکه در احکام حج آمده است باید مردم خود را برای اقتدای بامام و انجام نماز جماعت بمصلای امام برسانند. چنانکه در همان فقه رضوی میفرماید : [فاذا زالت الشمس فاغتسل وتوضأ والغسل افضل ثم ائت مصلى الامام فصل معه الظهر والعصر باذان واقامتین ...] .

یعنی [همینکه موقع زوال آفتاب شد غسل کن و وضو بگیر و البته غسل افضل است آنگاه بنماز گاه امام آمده با او نماز ظهر و عصر را بیک اذان و دو اقامه بجا آور ..] سپس موکب امام حرکت میکنند برای مشعر الحرام و دنبال او حجاج بموقف مشعر حرکت میکنند و در هر مورد واجب است که افراد تابع امام بوده و قبل از او حرکت نکنند . مخصوصاً از مشعر و مزدلفه برای منی : چنانکه صریح فرمایش حضرت رضا در فقه رضوی است که میفرماید : [ولا تدفع حتى يدفع الامام و ذالك قبل طلوع الشمس] . و بالاخره تمام اعمالی را که رسول خدا ﷺ در حج انجام داده بر حاکم مسلمین است که بمقتضای زمان ، آن اعمال را انجام دهد حتی در هر نقطه ای که جنابش ایستاده است . چنانکه در کتاب [اعلام الوری] و جلد ۲۱ [بحار] است که میفرماید : [و وقف رسول الله ﷺ علی فرج وهو الجبل الذی قال جعفر بن محمد علیه السلام فمستحب للامام الموقوف

ان یقف علیه [یعنی] رسول خدا بر کوه فرج توقف فرمود پس بر امام موسی است که بر آن وقوف کند. [آنگاه حجاج بر می جمره و انجام مناسک قربانی و حاق و تقصیر میپردازند. ایامی که در صحرای منی متوقفند یعنی روز دهم و یازدهم و دوازدهم ایامی است که حاکم سیاسی اسلام در آن صحرای روح افزای بهجت زامیتواند سران بلاد اسلامی را يك يك یا جمعا ملاقات کرده و مطالب مهمه و لازمه را با آنان در میان گذارد و کسانی که عهده دار امور اقتصادی جامعه اسلامی هستند در این فرصت میتوانند موضوعات تجاری و معاشی خود را مطرح و قراردادها و تعهدات خود را مورد واری و دقت و گفتگو قرار دهند. زیرا چنانکه خود در اول این رساله یاد آور شدیم وضع فریضة حج بر ای تنظیم امور معاد و معاش است. چنانکه خدام میفرماید: [ولیشهدوا منافعهم]. و برای تیمن در خاتمه این بیان این حدیث شریف را از تفسیر [عیاشی] و [بحار] می آوریم. ابان بن تغلب میگوید: بحضرت ابیعبد الله صادق عرض کردم:

[جعل الله الکعبة البيت الحرام قیاماً للناس]
[قال جعلها الله لدينهم و معایشهم]

فواید و حکمت های فردی و اجتماعی و سیاسی حج بطور مختصر در لیلۃ القدر ۲۳ رمضان ۱۳۸۱ با کمال عجله تحریر شد و تفصیل این موضوع مهم موکول بمجال بیشتر و توفیق از جانب خدای اکبر است.

والحمد لله علی کل حال اللهم ارزقنا حج بیتک الحرام و زیارة قبر نبیک و الائمة علیه و آله فی عامنا هذا و فی کل عام و صلی الله علی محمد و آله الطاهرين.